

Rólunk

2014. 08. 11.

MEGÚJULÓ HOLTTEGER

Vajdakamarás Kolozsvártól északkeletre – mintegy 30 km – fekvő község, egy kis patak völgyében, amely a Gyéres-patak vidékéhez tartozik. Ősrégi települési hely. Nevét a történészek az első magyar királyok alatt már működő kolozsi sóbánya vagy sókamra nevéből származtatják, s annyit jelent, hogy a só elraktározására szolgáló hely. A majdnem 300 év alatti erdélyi és moldvai vajdák általi birtoklás következtében kerül a falu neve elé a Vajda szó.

A templom félköríves szentélye a 13.sz. második feléből származik, amely a cisztercita szerzetesrend átmeneti (román – gótikus) stílusában épült. Egyik támasztó fal kőtábláján egy kutyaféle négylábú állat látható, mely Kelemen Lajos szerint az első település Agmánd nemzetségének farkas jelvénye. 1332-ben Petrus pap pápai tízedet fizet a római udvartartásnak. A reformáció során Dávid Ferenc hatására unitáriussá lesz a gyülekezet. A templom is az ő tulajdonukat képezi a 18.sz. elejéig.

Bethlen Miklós kancellár református családokat telepít Vajdakamarásra a 17.sz. végén. Számukra vásárolja meg fia, Bethlen József és felesége Kemény Krisztina a templomot. Ugyanebben az évben majdnem az alapoktól újjáépítik. Később torony is épül, ami nem igazán jellemző a mezőszéki templomokra.

1779-ben jelentős javítás történt. Ekkor nyeri a templom boltozata és a torony ma is meglévő barokk alakját.

A ma 3 sípsorral felújított orgona 1851-ből való.

Muzeális értéket képvisel az 1764-ből származó 42 rubinkővel ékesített boroskancsó és az 1661-es kiadású „Váradai Biblia”, melynek előlapjain a Bethlen család bejegyzései találhatók gyermekeik születéséről.

1996-ban, 2001-ben és 2011-ben történt a templomon nagyobb méretű külső-belső felújítás.

Gyülekezetünkben szolgált 1915-1917 között a későbbi püspök, Makkai Sándor, aki Holttenger című romantikus regényében rögzíti az itt töltött időszakot. Idillikus képet fest az első világháború viharában vergődő mezőszéki magyar faluról, ugyanakkor határozott kritikát mond a babonák pusztító ereje fölött.

A református eklézsia az 1950-es években 1100 lelket számlált. A nagyméretű elvándorlás következtében a ma alig 358 tagú közösség így is az egyházmegye keleti részének legszármazottabb gyülekezete. A közművesítés és a korszerű telekommunikációs rendszerek bevezetése jótékony hatással vannak községünkre, az egykoron elvándorlók szórványos visszaköltözése a jövő reménységét nyújtja a megújuló Holttengerben.

A visszkapott és felújított református kultúrotthonban gyülekezeti rendezvények sorával: konfirmációs találkozók, március 15-i megemlékezéssel, Magyarpalatkával közös gyermek-táncsoport fellépésével igyekszünk megőrizni hitünket, kultúránkat, népi hagyományainkat.

Érdekes színfoltot jelent a 2008 óta működő, gyermekekből álló 15 tagú Flautino nevű furulyaegyüttesünk.

Tóth Árpád lelkipásztor